

ವೀರಗಲ್ಲು-ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೆಣೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಆಸಕ್ತಿ. ಇಲ್ಲಿನ 'ಕಿತ್ತಯನ ಕನಸು' ಕಥೆ ಹೆಬ್ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆಯಾದ ಪುರಾತನ ವೀರಗಲ್ಲನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಕಥನ. ಶಾಸನದ ಸಾರಾಂಶ ಹೀಗಿದೆ: 'ಸಿರಿಪುರುಷ (ಶ್ರೀ - ಸಿರಿ) ಮಹಾರಾಜನು ಭೂಮಿಯನ್ನು (ರಾಜ್ಯವನ್ನು) ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪೆಬ್ಬೊಳಲ ನಾಡು 30ನ್ನು ಪರ್ನಾತ್ತರಸನು ಆಳುತ್ತಿರಲು ಆರ (ಎಂಬ ಮನೆತನದ) ಕಮ್ಮಾರ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೈದುನ ಕೊಡನ್ನಲೆ (ವಂಶದ) ಕಿತ್ತಯನು ರಟ್ಟವಾಡಿಯ ದಂಡು ಬಂದಾಗ ಊರಿನ ನಾಶವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಹೋರಾಡಿ ಸತ್ತು ಇನ್ನೆ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದ, ಸ್ವರ್ಗಸ್ತನಾದ. ಪ್ರಾಯಃ ವೀರನ ಬಂಧುಗಳಾದ ಪೆರ್ಗುನ್ಡಿ ಮತ್ತು ಕಿರುಗುನ್ಡಿ ತಮ್ಮ ಎಂಬುವರು ಕುಳ್ಳಿರಿದ (ಕುಳ್ + ನಿರಿದ = ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ - ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ) ಕಲ್ಲು ಇದಾಗಿದೆ.' ಐದು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಪುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ 'ಕಿತ್ತಯನ ಕನಸು' ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ.

'ಊಂ! ಆಗುವೆಯಂತೆ! ಭಾವನಂತೆ ಮೈದುನ!' ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ಮುಸಿನಗುತ್ತ ಅವನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ್ದರು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ತಂದೆ. ದೊರೆಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿತನಾಗಿದ್ದ ಅಳಿಯ ಕಮ್ಮಾರನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಅಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ ಕಿತ್ತಯನೂ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಕೊಡನ್ನಲೆ ವಂಶಕ್ಕೆ ಪೆರ್ಮೆ ತಂದರೆ ಆ ಸಂತಸ ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು?

ಅಪ್ಪನ ಮಾತು ಕಿತ್ತಯನ ಕನಸಿಗೆ ಪೋಷಣೆ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಕನಸು ಕಾಣುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು! 'ಓ ಮಗ! ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿದು ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಪೋಗು! ಗೋವುಗಳೆಲ್ಲ ಮೇವಿಗಾಗಿ ತಳಮುಳ್ಳಿವೆ!'

ಅವನ ದನಿ ಕಿತ್ತಯನನ್ನು ಕನಸಿನ ಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯಿತು.

'ಸದಾ ಇಂಗೆ ಮನೋರಾಜ್ಯ ಮಾಡ್ತಾ ಕುಂತಿದ್ದೆ ಮುಂದಿನ ಸಲ ದಂಡಿನ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಕರೆ ಬಂದಾಗ ನಿನ್ನ ಕಳಿಸೋದಾದ್ದೂ ಎಂಗೆ?'

'ಅವ್ವ?' ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಿತ್ತಯನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರಳಿದವು.

'ಉಮ್! ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ಪರ್ನಾತ್ತರಸರ ಬಳಿ ಮನವಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡವೆ! ಇನ್ನೇನು? ನೀನು ದಂಡಿಗೆ ಸೇರ್ಕೊಂಡಂಗೆ! ಅಲ್ಲಿತಂಕ ಕನಸು ಕಾಣ್ತಾ ಕೂರದೆ ಗೋವುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡೋಗು ನನ್ನಪ್ಪ!'

ಶ್ರೀಪುರುಷ ಮಹಾರಾಜನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಗವಾಡಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಡಳಿತದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅನೇಕ ನಾಡುಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ, ಒಂದೊಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೂ ಓರ್ವ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮೂವತ್ತು ಊರುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ 'ಪೆಬ್ಬೊಳಲಾಡು-30' ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪರ್ನಾತ್ತರಸನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಪ್ಪ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಕೈಗೂಡಿದಂತೆಯೇ!

ಕಿತ್ತಯನಿಗೆ ಬಲು ಋಷಿಯಾಯಿತು. ಈಗಲೇ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು! ಒಂದೇ ಗುಟ್ಟುಕಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಕುಡುಗೋಲು ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳ ಸಹಿತ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟನು.

ಬೇಸಾಯಕ್ಕೂ ವಾಣಿಜ್ಯಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಬಗ್ಗೆಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದ್ದರು ಗಂಗರಸರು.

ರಾಜ್ಯದ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಆಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಅಣಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೆರೆ, ಕಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಕಾಲುವೆಗಳು ಸದಾ ತುಂಬಿದ್ದು ಪೆಬ್ಬೊಳಲಾಡು ಬಲು ಫಲವತ್ತಾದ ನಾಡಾಗಿದ್ದಿತು.

ಪೆಬ್ಬೊಳಲಾಡು ಎಂಬ ಆ ನಾಡಿನ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದ ಪೆಬ್ಬೊಳಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ

ಕಂಡಷ್ಟು ದೂರ ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿರು ಅಲೆಗಳು ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ನೀರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಂಚನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕೆರೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳು, ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು, ಮಾವು ಮತ್ತು ಹುಣಸೆ ತೋಪುಗಳು. ನಂತರ ಬಂಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳು. ಅದರಾಚೆ ಇದ್ದದ್ದೆಲ್ಲ ಬರಿ ಕಗ್ಗಾಡು.

ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಲು ಬಿಟ್ಟನಂತರ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕಿತ್ತಯನದ್ದೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ! ಮರಿ, ಗುಣಾ, ನಾಗಾ, ಶಿವ, ಮಾಧವ, ರನ್ನ ಮತ್ತು ಮಾರಾ ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಕಿತ್ತಯನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮೇವಿಗೆ ಬಿಟ್ಟನಂತರ ಕಿತ್ತಯನ ಬಳಿ ಕೂಡಿ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಿತ್ತಯ ಬರಿ ಹಗಲುಗನಸು ಕಾಣುವವನಲ್ಲ. ತನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಈಡೇರಬೇಕಾದರೆ ತಾನು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಬೇಕು! ರಣ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾಗಬೇಕು! ನುರಿತ ಬಿಲ್ಲುಗಾರನಾಗಬೇಕು! ಅನುದಿನವೂ ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪೆಬ್ಬೊಳಲ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಸರತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಎಳೆಯು.

ದಂಡ ಯುದ್ಧ, ಕತ್ತಿವರಸೆ, ಈಟಿಗಾರಿಕೆ - ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾಳಗಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತಯನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೈಕೋಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದೇ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಹುಡುಗರು.

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಬಿದಿರು ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಬಿಲ್ಲುಗಾರಿಕೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಿತ್ತಯನ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕಂಡ ಆತನ ಭಾವ ಕಮ್ಮಾರ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೈದುನನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಅಸಲೀ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಬತ್ತಳಿಕೆಯ ತುಂಬ